

άρτος

άρτος, ο, ουσ. [<αρχ. ἄρτος], ο άρτος·

- άρτος και θεάματα, βλ. λ. [θέαμα](#)·

- βγάζω τον άρτον τον επιούσιον, βλ. φρ. βγαίνει ο άρτος ο επιούσιος·

- βγαίνει ο άρτος ο επιούσιος, βλ. συνηθέστ. βγαίνει ο επιούσιος, λ. επιούσιος·

- ο άρτος ο επιούσιος, το καθημερινό ψωμί, τα στοιχειώδη που χρειάζεται ένας άνθρωπος για να ζήσει, η καθημερινή τροφή του: «αυτό που μ' ενδιαφέρει στη ζωή μου είναι ο άρτος ο επιούσιος, γιατί δε με συγκινούν τα πλούτη». Αναφορά στην κυριακάτικη προσευχή του Πάτερ ήμών όπου συναντάται η φρ. τον άρτον ήμών τον έπιούσιον δός ήμϊν σήμερα...

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας